

▲ **Μαρκ Ροσέ**

Καπιταλισμός και οικονομία του παρασκηνίου

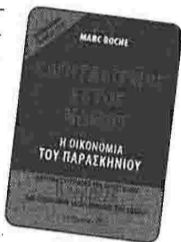
Μετάφραση: Αριστέα Κομνηνέλλη
Εκδόσεις: Μεταίχμιο

Ο ΤΙΤΛΟΣ του ειδικού στα χρηματοοικονομικά θέματα σε διεθνούς κλίμακας έντυπα ακολουθεί και τις συγγραφικές δραστηριότητες του 60χρονου Βέλγου δημοσιογράφου Μαρκ Ροσέ. Με την υπογραφή του κυκλοφόρησε το μπεσι σέλερ «Η Τράπεζα: Πώς η Goldman Sachs κυβερνά τον κόσμο», που στην αρχή της χρονιάς βρέθηκε στις προθήκες των ελληνικών βιβλιοπωλείων. Το νέο του βιβλίο «Καπιταλισμός εκτός νόμου/Η οικονομία του παρασκηνίου» είναι μια έρευνα, από το Παρίσι μέχρι το Χονγκ Κονγκ και α-

πό τη Γενεύη μέχρι την Ουάσιγκτον. Τα συμπεράσματά της είναι ανησυχητικά επειδή, όπως σημειώνεται, «μπορεί το σύστημα να παραμείνει αποτελεσματικό, αλλά οι κίνδυνοι έχουν πολλαπλασιαστεί». Αφορά τον σκοτεινό και κερδοσκοπικό καπιταλισμό που αντιστρατεύεται σήμερα τον καπιταλισμό εκείνο που λειτουργεί εντός ρυθμιστικού πλαισίου. Το συγκεκριμένο σύστημα κρατά σε ομηρεία κράτη και καταναλωτές, ενώ συνθλίβει τους εργαζόμενους και τους μικρομετόχους. «Είμαστε, άραγε, ανίσχυροι μπροστά σε αυτή τη σκοτεινή δύναμη

με την οποία ο πολιτικός κόσμος δεν τολμά να έρθει αντιμέτωπος;», αναρωτιέται ο Μαρκ Ροσέ και ερωτά γιατί ο Νικόλα Σαρκοζί και η Άγκελα Μέρκελ θεωρούν τον «σκιάδη καπιταλισμό» τη σοβαρότερη απειλή που αντιμετωπίζουμε. Πώς η κερδοσκοπία απλώθηκε σε διατροφικά είδη ευρείας κατανάλωσης; Οι οίκοι αξιολόγησης θα πλύνουν θανάσιμα το ευρώ ρίχνοντας λάδι στη φωτιά; Αναφέρει επίσης πως ο πολέμιος οποιασδήποτε βοήθειας προς την Ελλάδα, ισχυρός διεθνής σύμβουλος της, πρώην επικεφαλής οικονομολόγος της

Bundesbank και πρώην αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, Οτμαρ Ισιγκ, «ενορκώνει» τη γερμανική αλαζονεία και φέρνει στη μνήμη τη γερμανική κατοχή». Επίσης ο Τζορτζ Σόρος, «η άλλη μεταμόρφωση του διαβόλου, η αιχμή του δόρατος ενός υποτιθέμενου "εβραϊκού λόμπι", φανατικός κερδοσκόπος, καθώς δεν θέλει το ευρώ, πιέζει τον αδύναμο κρίκο του, δηλαδή την Ελλάδα». Ο Μαρκ Ροσέ εδώ και είκοσι χρόνια είναι ανταποκριτής της εφημερίδας Le Monde στο Σίτι του Λονδίνου, ενώ συνεργάζεται επίσης με τη βελγική Le Soir και την ελβετική La Tribune de Genève. Έχει συνεργαστεί ακόμα με το περιοδικό Le Point.

▲ **Σ. Παναγιωτοπούλου**

Εξοδος προς την Καππαδοκία

Εκδόσεις: Το Ροδακί

ΔΕΚΑ άνθρωποι ξεκινούν από την Αθήνα με προορισμό την Καππαδοκία. Για τον Αντώνη η Καππαδοκία είναι ο τόπος της φαντασίας από τα παραμύθια της γαλιάς του. Για την Εμίλυ με το περιγυμναστικό πνεύμα είναι terra incognita. Για τη Λιτώ ένας άγριος ερημικός τόπος. Για τον Αχμέτ τα παιδικά του χρόνια και η βίαιη διακοπή τους. Ακολουθεί η γυναίκα του Αγγελική. Και άλλα δυο ζευγάρια, οι γιατροί Αησιόλαος και Δήμητρα και οι έμποροι Διαμαντής και Χρυσούλα. Ο Γεράσιμος, καθηγητής πανεπιστημίου, είναι ο αρχηγός. Ρευστές ταυτότητες, ρευστές πατρίδες, ξενιτιά, ατομική και συλλογική, περιπλάνηση και παραπλάνηση. Ένα ταξίδι αναψυχής οδηγεί στην αποκάλυψη ενός άλλου εαυτού. Το πνευματικό περιεχόμενο του τόπου σημαδεύει τη μοίρα του καθενός.

▲ **Φρανσουά Λελόρ**

«Ο Εκτορας και τα μυστικά της ζωής»

Μετάφραση: Μαριάννα Κουτάλη
Εκδόσεις: Πατάκη

Ο ΓΑΛΛΟΣ ψυχίατρος και συγγραφέας Φρανσουά Λελόρ έχει ειδικευτεί στους οδηγούς ζωής, που τους μεταφέρει στον αναγνώστη «ενδεδυμένους» με μυθιστορηματική μορφή. Στο βιβλίο του «Ο μικρός Εκτορας και τα μυστικά της ζωής», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, ακολουθεί τα βήματα της ζωής ενός παιδιού, που δεν διαφέρει πολύ από αυτό που ήμασταν όλοι κάποτε. Μέσα από την εξιστόρηση της φαινομενικά ανεπιτήδευτης ιστορίας θέτει στον αναγνώστη ερωτήματα για τα κεφαλαίωδη μυστήρια της ζωής όπως: Τι κάνει με τις στενοχώριες σου; Πώς μαθαίνεις να βλέπεις την καλή πλευρά των πραγμάτων; Τι προτιμάς όταν πρέπει να διαλέξεις ανάμεσα σ' έναν φίλο κι έναν καλό βαθμό; Πώς μαθαίνεις να συγχωρείς; Τελικά, το ψέμα είναι πάντα κακό; Κι η αγάπη τι είναι ακριβώς; Το «κλειδί» σε αυτή τη διεύθυνση στα άδυτα της ψυχής είναι ο ήρωας του βιβλίου, ο μικρός Εκτορας, που μας προειδοεί πως είναι ένα πολύ τυχερό παιδί.

Κάλεσμα Γιώργου Κοτανίδη στη γενιά του με το σύνθημα «Όλοι μαζί, τώρα!»

Εκδόσεις: Καστανιώτη

ΕΝΑ «ταξιδάκι» είχαν στο τσεπάκι τους κάποιοι που τολμούσαν να κάνουν θέατρο την εποχή που οι συνταγματάρχες καθόριζαν ποια θα ήταν η πολιτιστική παιδεία αυτού του τόπου. Ηξεραν από την πρώτη στιγμή που θα αποφάσιζαν το έργο που θα ανέβαινε στη σκηνή πως το πιο πιθανό ήταν την ημέρα της πρεμιέρας –και στις καλύτερες περιπτώσεις ενώ είχε τελειώσει η παράσταση– κουβέντιζαν με φίλους και συνεργάτες σε κάποιο χώρο για την παράσταση. Αλλά σε κάποια φυλακή. Στην καλύτερη περίπτωση κλειδωμένοι σε ένα κελί και στη χειρότερη το κορμί τους να δέχεται χτυπήματα. Και όμως τις παραστάσεις δεν σταμάτησε ούτε η φυλακή ούτε και η βία. Παιδί αυτής της γενιάς και πρωτεργάτης του Ελεύθερου Θεάτρου είναι ο ηθοποιός και συγγραφέας Γιώργος Κοτανίδης. Τις αναμνήσεις του από εκείνη την εποχή καταθέτει στο αφήγημά του με τίτλο που θα ταίριαζε σε σύνθημα στην εποχή μας «Όλοι μαζί, τώρα!». Τότε στα χρόνια του γύψου μαζί με μια ομάδα νέων παιδιών δημιούργησε έναν

πρωτοπόρο θίασο που τράβηξε τη νεολαία και το κοινό από την πρώτη παράσταση. Στά έργα που επέλεγε η ομάδα τα κριτήρια ήταν η αναζήτηση μιας άλλης αισθητικής στη μορφή και ένα άλλο νόημα στο περιεχόμενο.

Αλλάζοντας όπως σημειώνει τις «δομές και τον τρόπο παραγωγής του θεάματος, βάζοντας ως στόχο την απόλυτη ομαδοποίηση». Αυτή η νέα πρόταση δεν «κέρδισε» μόνο την προσοχή του κόσμου αλλά και της Ασφάλειας. Εκτοτε κάθε τους κίνηση βρισκόταν υπό διαρκή παρακολούθηση. Επίσης τα μέλη του θιάσου ήταν πολιτικοποιημένα: έδιναν «παρών» στο φοιτητικό κίνημα και κάποιοι συμμετείχαν σε μια επαναστατική οργάνωση. Αυτές οι ζυμώσεις προκαλούν τριβές, συγκρούσεις, διασπάσεις, επανενώσεις, αλλά και διαρκή δημιουργία.

Ο Γιώργος Κοτανίδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Με την επιβολή της δικτατορίας εγκατέλειψε την Κτηνιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης όπου σπούδαζε με σκοπό να γίνει ηθοποιός. Μετακόμισε στην Αθήνα (Ζωγράφου) όπου και τελείωσε τη Δρα-

ματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου το 1970. Συμμετείχε στον αντιδικτατορικό αγώνα ενταγμένος σε πολιτικούς φορείς. Για τη δράση του συνελήφθη επανειλημμένα, φυλακίστηκε και βασανίστηκε. Ήταν στέλεχος του Ελεύθερου Θεάτρου, όπου παρέμεινε την περίοδο 1970-75.

Επαιξε σε παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου και σε πολλούς θιάσους. Πήρε μέρος στον κινηματογράφο ενώ εμφανίστηκε σε κωμικούς και δραματικούς ρόλους τηλεοπτικών σειρών. Το 2004 ίδρυσε τον θίασο «Σαλιμπάγκοι». Στα συγγραφικά, το 1995 εκδόθηκε η νουβέλα του «Περί Μαιάνδρου» και το 1999 το μυθιστόρημα «Απρόσμενα αισθήματα». Το 2004 κυκλοφόρησε το μυθιστόρημά του «Οι σαλιμπάγκοι».

• Το βιβλίο παρουσιάζεται αύριο στο «Κέντρο Λόγου και Τέχνης 104» των εκδόσεων Καστανιώτη (Θεμιστοκλέους 104). Θα μιλήσουν οι: Γιώργος Βερνίκος, Ακύλας Καραζήσης, Στέλιος Κούλογλου, Πέτρος Μάρκαρης. Αποσπάσματα θα διαβάσει η ηθοποιός Εύα Κοτανίδη.

Επίσης θα παραβρεθούν τα ιδρυτικά μέλη και άλλοι συνεργάτες του Ελεύθερου Θεάτρου. Ωρα: 7:00 μ.μ.

▲ **Τζακ Λόντον**

«Το σιδερένιο τακούνι» και η μυθοπλασία μιας επανάστασης

Μετάφραση: Αρντ Αλεξάνδρου
Εκδόσεις: Γκοβόστη

«ΕΝΑ γεγονός είναι αναμφισβήτητο: από το 1907 ο Τζακ Λόντον προέβλεψε και περιέγραψε το φασιστικό καθεστώς σαν το αναπόδραστο αποτέλεσμα της ήττας της προλεταριακής επανάστασης. Οποια και να είναι τα επιμέρους "σφάλματα" του μυθιστορηματός –και υπάρχουν τέτοια– δεν μπορούμε να μην υποκλιθούμε μπροστά στη δυνατή έννοια του επαναστάτη καλλιτέχνη», σημείωνε σε ένα γράμμα του από την εξορία ο Λέον Τρότσκι προς την Τζόαν Λόντον, κόρη του Αμερικανού συγγραφέα Τζακ Λόντον (1876-1916) για το

βιβλίο του πατέρα της «Το σιδερένιο τακούνι». Το βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Γκοβόστη σε μετάφραση Αρντ Αλεξάνδρου. Με την έκφραση «Σιδερένιο τακούνι» ο συγγραφέας αποκαλεί μεταφορικά την πλουτοκρατία και περιγράφει στις σελίδες του τον πόλεμο που θα ξεσπάσει μια μέρα ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις. Το βιβλίο καταγράφει την ιστορία μιας ηγετικής μορφής της επανάστασης, του Ερνέστου Εβερχαρντ, έτσι όπως την κατέγραψε η γυναίκα του, η Αβίς. Κανείς δεν γνώριζε για την ύπαρξη αυτού του χειρογράφου επί επτά αιώνες, μέχρι το 419 της Αδελφότητας των Ανθρώπων (ΑΤΑ). Η Αβίς Εβερχαρντ περιγρά-

φει τους αγώνες της εργατικής τάξης, την αύξηση των κρουσιμάτων βίας, την έκρηξη μια βόμβας στη Βουλή και την καταδίωξη των επαναστατών από την κυβερνητική στρατιωτική μηχανή, το λεγόμενο «Σιδερένιο τακούνι». Το χειρόγραφο της Εβερχαρντ διακόπεται απότομα στη μέση μιας φράσης, ενώ μια υποσημείωση πληροφορεί τον αναγνώστη πως δεν γνωρίζουμε τι απέγινε η Αβίς Εβερχαρντ, αν δηλαδή κατάφερε να ξεφύγει ή αν συνελήφθη. Ο Λόντον προβλέπει προφητικά τις μεθόδους που το

«Σιδερένιο τακούνι» θα χρησιμοποιήσει για να διατηρήσει την κυριαρχία του πάνω στη συντηρημένη ανθρωπότητα. Από τον καμβά του για το μέλλον απουσιάζουν ετελώς η δημοκρατία και η ειρηνική πρόοδος. Πάνω από τη μάζα των απόκληρων υψώνονται οι κάστες της εργατικής αριστοκρατίας, του πραιτωριανού στρατού, της παντοδύναμης αστυνομοκρατίας που κατευθύνει η ολιγαρχία του πλούτου.

Ο συγγραφέας, νόθο παιδί, πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια σε μια

φτωχογειτονιά του Οκλαντ. Σε ηλικία δεκαεπτά ετών μπόρκαρε. Η παραμονή του στη φυλακή για τριάντα ημέρες αποτέλεσε την κρίσιμη καμπή στη ζωή του που τον έκανε να αποφασίσει να μορφωθεί και να στραφεί στη συγγραφή. Τα χρόνια που πέρασε στο Κλόνικ αναζητώντας χρυσό σημάδεψαν τα καλύτερα μυθιστορηματά του. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται «Το κάλεσμα της άγριας φύσης» και «Ο ασπροδόνητος». «Ο θαλασσολούκος», το πλέον σημαντικό μυθιστόρημά του, βασίζεται στις εμπειρίες του από τη θάλασσα. Εφυγε από τη ζωή σε ηλικία 40 ετών εξαιτίας της ασθετικής φύσης του και τις υπερβολικές δόσεις φαρμάκων.

